

Sevgili Dostlar,

Önce kısaca Vakıf haberleri vereyim. Sonra babamla ilgili hoş bir anımı aktaracağım.

1) Sanatçı Evi: Nesin Vakfı'nda bir "sanatçı evi" yapmak üzereyiz. Bitti bitecek. Doğayla içice bir giriş kati. Çok hoş oluyor. Eskiden ahırdı (ayıptır söylemesi!) İneklerimiz çiftliğe taşınınca bosaldı. Bir sanatçı, bir düşünür, bir bilim adamı bu evde bir iki ay kalıp, ekmek elden su golden, kendini çalışmasına adayabilecek. Vakf'a katkısı ne olacak diye soracak olursanız... Sadece var oluşuyla Vakfımızın kültür düzeyini artıracak... Az şey değil.

2) Çocuklarımız: Bir kızımız yüksek lisansını bitirdi ve bir üniversitenin fizik bölümünde asistan oldu, doktora yapıyor. Matematik bölümünü bitiren ve hatta yüksek lisans yapmış olan bir oğlumuzla matematikle ucmak yetmedi, su anda pilotluk eğitimi alıyor... Astronot da olabilirdi, şansımız varmış deyip avunuyoruz. Bir başka oğlumuz tarih bölümünü bitirdi. İki oğlumuz yüksek okula geçti, biri İzmir'de turizm, diğeri Ankara'da marangozluk okuyor. Üç çocuk çocuğumuz Feyziye Mektepleri'ne burslu kabul edildi, çok başarılılar, hatta biri "üstün başarılı". "Anne"leriyle birlikte İstanbul'daki bir evimizde kalıyorlar.

Durumlarında önemli bir değişiklik olmayan çocuklarımız hakkında yazmıyorum.

40 çocuğumuz var ve yakında 41'incisi geliyor. Bakalım o ne olacak büyüyünce.

3) Nesin Yayinevi son derece başarılı bir kuruluş oldu, her ay Vakf'a 10-15 bin liralık gelir getiriyor. Son olarak annem Meral Celen'in Aziz Nesin anılarını yayımladık. Bugüne dek Aziz Nesin'in 70'e yakın kitabını bastık. Daha da basılacak. Yayinevimizin tüm kitapları görmek için: <http://www.nesinyayinevi.com/>

Sezgisel Kumeler Kuramı adlı kitabım internette genç matematikçilerin ziyaretini bekliyor: <http://matematikkeyu.org/tr/ekitaplar>. Devami da gelecek. Bu hizmet karşılığında Vakf'a 5 YTL bağış rica ettik parası olanlardan. Akmasa damlar.

4) Çiftlik: Birkac yıl önce sadece üç inekle kurduğumuz çiftliğimizde bugün 25 adet büyükbaş hayvan var. Az buçuk bir başarıdır bu. 50 dolayında koyun var. Tavukları saymıyoruz... Etimiz, sütümüz, peynirimiz, tereyağımız, kaymagımız, yumurtamız çiftliğimizden geliyor. Receller, tursular, sebzeler, meyveler... Olabildiğince kendi yağımızla kavrulmaya ve bağımsız olmaya çalışıyoruz. Bir de kendi paramızı basabilirsek... Bu konuda da çalışmalarımız sürüyor. Vakf'ın benden sonra bağımsız yaşayabileceğini umuyorum. Şimdilik deteşge ihtiyacımız var. Tüm karalamalara karşı bizi yalnız bırakmadığınız için size minnettarız.

Bursa'nın bir köyünde 100 binden fazla zeytin ağacı ve fıstık çamı fidanı yetistirdik Vakf'a gelir getirsin diye. Üretmek para kazanmak bizim ana ilkelerimizdendir. İlgilenenler bana özel olarak yazabilirler.

5) Matematik Koyumuz kışın da etkinliklerine devam ediyor. Geçen bayram olduğu gibi, bu bayram da 30 kadar gençle Koy'de buluşacağız, 9 günlük bir çalıştay yapacağız.

Onumuzdaki yıldan itibaren Matematik Koyu'nun Vakf'a her yıl önemli bir maddi katkısı olacak. Manevi katkısının ölçülemez, dünya çapında bir yer oluyor ve giderek önem kazanacak.

Bu koy, halkimizin desteğiyle ve gençlerin emeğiyle kuruldu. Göz yasartıcı bir imece örneği oldu. Demek oluyormuş, demek yapıyormuş, demek bu toplumda dayanışma diye, yardımlaşma diye bir şey varmış. Demek insanlarımız hala daha gelecekte umutlularmış; yoksa neden bağışta bulunsunlar ki? Koye katkısı olanların adlarını görmek istiyorsanız: http://www.nesinvakfi.org/nmk_bagiscilari.html Koyun biraz daha büyümesine katkıda bulunmak istiyorsanız:

İs Bankası, Parmakkapı şubesi 1042 0687054 ya da

Vakıf Bank, Catalca şubesi, 237 158007272068355

Bilgi için: <http://matematikkoyu.org>.

6) Sürekli destekçilerimizin adlarını artık internet sitemizde yayımlıyoruz: http://www.nesinvakfi.org/NV_destekcileri.html. Siz de düzenli destekçilerimizden olmak istiyorsanız bize yazın. Onumuzu ancak düzenli destekçilerimiz sayesinde görebiliyoruz. Öte yandan düzensiz bağışın zararını gördüğümüzü de söyleyemeyiz.

Vakıf'a bağış vererek düşünce ve ifade özgürlüğümü ipotek altına aldıklarını düşünenler uzak dursunlar.

7) Yeni Arazi: Gelenler bilirler, Vakıf'ın sınırından, rengi siyah ama kendi tertemiz çok hoş bir dere geçer. Derenin tam karşısında yemyeşil bir arazi vardır. Babam bu araziye çok almak istemisti, parası çıkışmamıstı. Neden almak istiyorsun diye sordüğümde, tas köprü yapacağım demisti... Masal kitaplarındaki ya da empresyonist ressamların resimlerdeki gibi... Oyle anlatırdı. Ruyasıydı tas köprü... Çocuklarımız üstünde gezinsinler, oynasınlar... Hep bunları düşünerek yasardı. O kadar çok bu tas köprüden söz ederdi ki, bir gün saka olsun diye, "madem alıyorsun araziye, köprüünün yarısını yap bari" demistim. Gülmüştü ama biraz da imkansız bir şey istediğini anlayıp üzülmüştü. İste birkaç ay önce babamın bu isteğini yerine getirdik!.. Derenin obur tarafındaki 20 dönümlük yemyeşil araziye aldık. Sadece köprü yapmakla kalmayacağız, her atılım para da getirmeli, arazinin dereboyunu ağaçlandıracamız, geri kalan kısmına da hayvanlarımız için dari, yulaf, yonca gibi şeyler ekeceğiz.

Boylece Aziz Nesin'in bir düşünü daha gerçekleştirdik. Sayenizde ona olan borcumuzu gidim gidim ödemeye çalışıyoruz.

Bir Anı. Son olarak babamla hoş bir anımı anlatayım. Bundan 30 kusur yıl kadar önce, babamla, ağabeyimi görmek üzere İtalya'nın Bolonya şehrinde buluştuk. Ben o zamanlar henüz 20 yaşında degildim ama yakındım. Babam önce Mongolya'ya, sonra da Sovyetlere uğrayarak gelmişti İtalya'ya. Ben de liseyi okuduğum İsviçre'den.

Bolonya'da aynı otelde, aynı odada kalıyoruz. Daha ilk gecemizin sabahı babam,

- Ali, dedi, hadi gel, votka ve havyarla güzel bir kahvaltı yapalım...

Sabahın köründe votka icilir mi, havyar yenir mi? İcilir ve yenirse de bu güzel bir kahvaltı olabilir mi? Ama her zaman olduğu gibi öylesine bir istekle ve emir kipiyle dile getirdi ki bunu, canım birden aynen böyle bir kahvaltı istedi... Mongolya'dan votka, Azerbaycan'dan da hem siyah hem de kırmızı havyar getirmiş. Almamıstır da hediye edilmistir... Belli ki babamın asıl amacı kahvaltı için para harcamamak, ne de olsa Vakıf kuruyor, para inşaat için gerekli.

Saat sabahin sekizi miydi neydi... Kucucuk otel odamizda masa da yok. Bir gazete kagidini yere serdik, etrafina bagdas kurduk. Ben farkinda bile degilim, bir gece onceden restorandan cebine doldurdugu ekmekleri babam butun gece kaloriferin ustunde kurutmus... Banyoya dis firclari icin konmus olan bardaklara votkayi koyduk, bol havyar surulmus kuru ekmeklerimiz esliginde bir yandan sohbet edip bir yandan votka iciyoruz... Kahvaltimiz saatler surdu ve giderek neselendik; tahmin edilebilecegi uzere... Gulmekten kasiklarimiza agrilar girdi. Ne konustuk, neye gulduk, hic ama hic animsamiyorum. Butun gun ne yaptigimizi da animsamiyorum. Ama gece otel odamiza geri dondugumuzde yorgunluktan bitap dushmustuk, bu aklimda kalmis. Yan yana olan yataklarimiza oturmus, karsilikli tatli tatli sohbet ediyorduk. Babam bir ara,

- Hadi uyuyalim artik, dedi, iyi geceler...

Demesiyle horlamasi bir oldu. Basi henuz yastiga degmemisti horlamaya basladiginda...

Sasirip kaldim. Bir insan, basi henuz yastiga degmeden horlamaya baslayabilir mi? Mumkun mudur? Ertesi sabah uyandigimda ilk isim babama bunu sormak oldu:

- Baba, dedim, dun gece oturmus karsilikli sohbet ederken, "iyi geceler" der demez, basin henuz yastiga degmeden horlamaya basladin... Uce kadar bile saymadin... Nasil bu kadar cabuk uyuyabiliyorsun?

Muzipce gulerek,

- Vicdanim rahat da ondan, dedi.

-

Iste bu vicdan rahatligina ermek icin calisiyoruz.

Vakifca herkesin bayramini kutlariz.

Hepimizden sevgiler, saygilar.

Ali Nesin